

[Hagen Hagensen]

bundet med at finde frem til den skattepligtige indkomst.

Jeg vil godt sige, at denne ret til at fratække omkostninger var gældende i lang, lang tid, mens vi havde skattefradragsretten, men uvist af hvilken grund fandt landsskatte retten i forbindelse med denne rets bortfald ud af, at man heller ikke længere havde adgang til at fratække de omkostninger, man havde ved at føre skattesager. Jeg har aldrig være enig heri, og jeg har sådan set undret mig over, at ingen har villet prøve dette spørgsmål ved domstolene før. Men nu har vi altså fået en østre landsrets dom, der fortæller os ganske klart, at der i det pågældende tilfælde kunne fradrages de omkostninger, der har været forbundet med at føre skattesagen.

Jeg kan ikke være enig i, at det er forkert, at man har frafaldet anken og fremsat dette lovforslag i stedet for. Jeg synes, det er helt korrekt, at vi både får en tilbundsgående drøftelse af forholdene og også får det lagt helt klart, hvilke omkostninger der kan trækkes fra, og hvem der kan gøre det.

Jeg tror ikke på, at det vil være det rimelige at give erstatning for de beløb, der gives ud for at føre skattesager. Det vil blive meget, meget vanskeligt at finde frem til de rette kriterier for dette. Derimod er det meget nemmere at have med at gøre at anerkende de omkostninger, der med rimelighed har været afholdt til at føre skattesager.

Nu er det jo sådan – og det er korrekt – at efter at vi har fået skattestyrelsesloven, finder flere og flere sager deres afgørelse i de lavere led, og ud fra den betragtning må man også sige, at så bliver de sagsomkostningsbeløb, der er forbundet med at føre sager, formentlig også af mindre størrelse. Jeg synes, det er en god ting, at man er nået frem til at få de fleste sager afgjort, uden at de skal igennem alt for mange klageinstanser, men vi må naturligvis se tiden an og se, om det bliver ved med at være sådan. Her er i hvert fald lagt en god grund for, at man kan få klaret tingene i første omgang.

Jeg skal ganske for egen regning føje til, at de praktiske skattefolk, som jeg har med at gøre, gerne så, at man fik adgang til at fradrage også omkostninger ved udfyldning af selvangivelse, fordi det ville skabe et bedre ligningsgrundlag og derved simpelt hen gøre, at man havde færre skattesager. Der var et

større ansvar forbundet med at indgive selvangivelsen med den sagkyndige bistand, man havde haft dertil.

Det blev nævnt af ordføreren for socialdemokratiet, at vi har regler om fri proces. Det er korrekt, det har vi, men det strækker jo slet ikke til, når der er tale om en lang, lang række skatteydere, der måske netop fører sager af denne art, og som må føre dem, fordi de aldeles ikke falder ind under det regelsæt, der gælder for fri proces.

Så vil jeg gerne sige, at det er jo den skattepligtige indkomst, der skal gøres op på rette måde, og de omkostninger, der er forbundet dermed, må også kunne trækkes fra i indkomsten og ikke i skatten.

Når alt dette er sagt, vil jeg sige, at vi naturligvis skal gennemgå dette meget nøje i udvalget, og jeg peger på, at der i lovforslaget er sat en begrænsning for, hvem der kan yde bistand, og hvilke omkostninger der derfor kan trækkes fra, men jeg understreger, at det også i lovforslaget er anført, at personer, der kan ligestilles med den personkreds, der i øvrigt er nævnt, også vil kunne komme i betragtning. Jeg siger dette med henblik på en henvendelse, der er tilgået mig fra Dansk Revisor Union, en henvendelse, som der naturligvis vil blive taget hensyn til under udvalgsarbejdet.

Når jeg har sagt dette, hilser jeg igen lovforslaget velkommen og håber på, det kan blive gennemført og dermed medvirke til, at det antal klagesager, der har været, må blive begrænset, således at vi får afgjort flere sager på et klart grundlag i så lav en skatteinstans, som det nu engang er gørligt. Vi går positivt ind i udvalgsarbejdet herom.

Anders Poulsen (V):

For venstre er det et ganske principielt spørgsmål, at der er fradragsret for borgernes udgifter i forbindelse med førelse af skattesager. Det er det, fordi det berører det fundamentale i forholdet mellem borgere og forvaltningssystemer, og rent teoretisk burde det være sådan, at borgerne aldrig kunne komme i klemme i vore forvaltningssystemer. Det ved vi desværre godt kan finde sted i praksis med de komplicerede regler, vi har, og derfor må det også være sådan, at når der er en berettiget tvist mellem forvaltningsmyndigheder og borgere, så ydes der borgerne økono-